

תת"ע 9635/02/16 - מדינת ישראל נגד חמו גיל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9635-02-16 מדינת ישראל נ' חמו גיל
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חמו גיל

הנאשם

הכרעת דין

רכב בבעלות הנאשם צולם, על ידי מצלמת אכיפה אלקטרונית אוטומטית, ביום 20.10.15, בשעה 23:58, כאשר הוא נוסע ברחוב אלוף שדה ברמת גן, מכיוון מערב לכיוון מזרח, בסמוך לצומת עם רחוב רזיאל, במהירות של 102 קמ"ש, כאשר המהירות המותרת במקום, הנה 60 קמ"ש בלבד ובשל כך, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין עבירה על תקנה 54(א) תקנות התעבורה.

במועד ההקראה, הודה הנאשם כי נהג ברכב במועד ובמקום הנקובים בכתב האישום המיוחס לו וטען: "אני מאוד מנסה לשמור על החוק, למיטב זכרוני, אני לא זוכר שנסעתי כזה מהר. אני מודה בעובדות אבל לא באשמה. אני נוהג לפי החוק".

הנאשם לא כפר בתקינות המצלמה במועד העבירה.

במועד שנקבע לשמיעת ראיות, הוגשו מטעם המאשימה, מסמכים הנוגעים למצלמת האכיפה:

ת/1 - תע"צ דו"ח מהירות, ת/2 - תע"צ ליחידת קצה, ת/3 - תעודת כיול של מכון התקנים,

ת/4 - תע"צ תמרור, ת/5 - תמונה ותמונה מוגדלת.

על פי ראיות המאשימה לעיל והודיית הנאשם בנהיגה במקום ובזמן, עולה כי הנאשם נהג באופנוע, ורכבו צולם כאשר הוא נוסע במהירות העולה על המהירות המותרת במקום, כפי שפורט לעיל.

הנאשם בחר להעיד להגנתו ועל פי גרסתו, נהג ברכב המצולם, במקום ובזמן הנקובים בכתב האישום, אך אינו זוכר שנהג במהירות כנטען בדו"ח, שכן הוא מקפיד לנהוג במהירות המותרת וזה נראה לו מאוד מוזר. עוד טען הנאשם, כי יכול להיות שהמצלמות מטעות את הציבור וכי הוא עובר בצומת שבנדון מספר פעמים מדי יום.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את הראיות שהוגשו מטעם המאשימה ושמעתי עדותו של הנאשם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. הנאשם לא כפר בתקינות מכשיר האכיפה ונכונות הצילום.

2. סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שייקבע בתקנות,

(5) מהירות נסיעתו של הרכב,

.....

3. מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם קטנוע בעל מספר רישוי, השייך, על פי מאגרי המידע של רשות הרישוי, לנאשם, בעת שהוא עובר עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשם וכעת, עובר הנטל לכתפי הנאשם, שטען כי לא נהג במהירות המצוינת בכתב האישום, להוכיח כי נפלה טעות כלשהי בהליך האכיפה.

4. הנאשם לא העלה כל טענה ממשית כנגד אמינות המצלמה והתמונה, למעט טענה כללית וסתמית, לפיה "יכול להיות שהמצלמות מטעות את הציבור".

5. ברי כי אין די בטענה בלתי מבוססת שכזו, כדי לקבוע שהנאשם עמד בנטל הנדרש ממנו וסתר את החזקה בדבר ביצוע העבירה, אותה ביססה המאשימה, בראיות שהגישה.

6. מכל האמור עולה, כי הנאשם לא הציג כל הגנה בבית המשפט, לא ניסה ובוודא שלא הצליח, לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 27א(א) לתקנות התעבורה, לעיל.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ו, 19 יולי 2016, במעמד הצדדים